

จิ้งจกดินลายจุด

ลักษณะ : ขนาดวัดจากปลายปากถึงก้น 42–50 มม. หางยาว 45–53 มม. ขนาดเล็กมีหางยาวเรียวและยาวกว่าความยาวหัวกับลำตัวเล็กน้อย ผิวหนังดูขรุขระทั้งตัว ด้านหลังเป็นแถวเกล็ดแบนราบ ด้านข้างตัวเป็นเกล็ดสันหลายแถว นิ้วเท้ามีขนาดเรียวและดูสั้นกว่าจิ้งจกทั่วไป สังเกตด้วยแว่นขยายจะพบว่าแผ่นแบนได้ นิ้วเท้าเพียงคู่เดียวอยู่ตรงปลายสุดของนิ้ว

ลำตัวสีออกคล้ำๆ เกือบดำ มีลวดลายประอะไปหมดบนลำตัว บางตัวมีลายจุดสีขาวเล็กๆแซมไปทั่วตัว ไม่ค่อยพบตัวที่มีสีออกเทาเหมือนกับที่พบในประชากรแหล่งอื่นๆ หางของบางตัวมีลายขั้วสีออกขาวชัดเจน 5–6 ลาย ส่วนใหญ่หางไม่มีลายขั้วเช่นนี้ บริเวณขอบปากสีออกจางและมีแต้มจุดสีดำตามขอบเกล็ด ใต้ท้องสีจางกว่าด้านหลัง คู่ออกเป็นสีเทาคล้ำๆ

เขตแพร่กระจาย : มีการกระจายในบริเวณแถบในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พบในพม่าตอนใต้ ไทย เวียดนาม ลาว และกัมพูชา ในประเทศไทยพบมีกระจายลงไปถึงจังหวัดสงขลา

ในบริเวณป่าสะแกราช พบเฉพาะในป่าดิบแล้งและป่าเต็งรังโดยเฉพาะตามริมทางขึ้นไปสู่สามแยกและบริเวณรอยต่อระหว่างป่าทั้งสองแบบนี้ในบริเวณสถานีวิจัยฯ รวมถึงตามเส้นทางเดินป่าที่ทะลุจากป่าดิบแล้งเข้าสู่ป่า เต็งรัง

ที่อยู่อาศัย : ในเวลากลางวัน ปกติซ่อนตัวอยู่ใต้โขดหินทุกขนาด มักเป็นหินขนาดเล็กที่อยู่สองข้างทางไปสู่สามแยก หากเป็นหินก้อนใหญ่จะอยู่เป็นคู่สองตัวหรือมี 3 ตัวอยู่ด้วยกัน อาศัยอยู่ในซอกทั้งใต้ก้อนหินและใต้ขอนไม้ล้มบนพื้นป่า ในช่วงฤดูแล้ง พบชุกชุมในป่าดิบแล้ง มีจำนวนประชากรสูง เมื่อมีฝนตกหนัก พบว่ามีประชากรในป่าเต็งรังสูงขึ้นกว่าประชากรที่พบในฤดูแล้ง

อุปนิสัย : เวลาถูกรบกวนใต้ก้อนหินหรือขอนไม้ จิ้งจกแต่ละตัวจะรีบมุดเข้าใต้โขดหิน หรือมุดเข้าหลบในโพรงดินที่ขุดไว้ใต้ก้อนหิน มักแยกกันหนีไปคนละทิศทาง บางตัวใช้วิธีนอนนิ่งเฉยเพื่อพรางตัวในบริเวณ

ออกหากินตั้งแต่พลบค่ำไปจนถึงช่วงดึกประมาณ 21:00 น. หลังเวลานี้ไปแล้วหาตัวได้ยาก ยกเว้นในวันที่มีฝนตกในตอนเย็น หรือมีฝนตกพรำๆ ในเวลาหัวค่ำ จะพบออกหากินอยู่บนถนนลาดยาง บนพื้นป่าและบนก้อนหินที่กองอยู่บนพื้นป่าเกือบตลอดคืน

สถานภาพ : ยังพบมีประชากรค่อนข้างชุกชุม โดยเฉพาะในป่าดิบแล้ง มีปริมาณชุกชุมตลอดทั้งปี

จิ้งจกดินลายจุด

Spotted Ground Gecko

Dixoneus siamensis (Boulenger, 1898)

Squamata